

РЕШЕНИЕ

№ 7100

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8524** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Ж. С. Й., срещу решение № 1686 от 10.04.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 133-и състав, постановено по НАХД № 15121/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-019906/01.10.2021 г., издадено от началник сектор в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението. Твърди, че в решението си съдът неправилно е приел, че не са налице допуснати нарушения на процесуалните правила в НП и АУАН, както и неправилно е възприета фактичката обстановка. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, явява се лично и поддържа жалбат, като я счита за основателна по изложените в нея аргументи. Моли да се постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и се отмени оспореното НП. Претендира разноски.

Ответникът, не се представява в съдебно заседание, не взема становище по жалбата. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 15.09.2021 г., около 18.30 ч., в [населено място], по ул. И. С. с посока на движение от ул. „21-ви век“ към [улица], Й. е управлявал личния си лек автомобил „М. Е220 ЦДИ“, с рег. [рег.номер на МПС]. Улицата била с наклон и с по една лента в посока, като в лентата на Й. имало паркирани коли. По същата улица в противоположна посока се движел лек автомобил „К. Спортдж“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от свидетеля С.. Поради наличието на паркирани коли двата автомобила не могли да се разминат, поради което Й. отбил между паркираните коли при № 3, за да изчака преминаването на другия автомобил. При преминаването възникнал словесен контакт между двамата водачи относно предимството на С., който спрял управлявания от него автомобил успоредно на автомобила, управляван от касатора. При размяната на реплики между двамата водачи, Й. изпуснал спирачката, при което автомобилът му тръгнал веднага по наклона и осъществил контакт с предния си ляв калник в задната лява врата на другия автомобил. Свидетелят С. сигнализирал на телефон 112 и на място пристигнал екип на ОПП – СДВР. Двамата попълнили декларации, в които изложили обстоятелствата, свързани с настъпилото ПТП.

Бил съставен протокол за ПТП и скица към него, в които са отразени обстановката и наличните паркирани автомобили.

След установяване на извършеното нарушение е издаден АУАН Серия АА, бл. № 828608 от 15.09.2021 г. от мл. автоконтрольор при Отдел „ПП“ при СДВР, в който било описано, че на 15.09.2021 г. около 18:30 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от ул. „21-ви век“ към [улица] Й. управлявал собствения си лек автомобил „М. Е 220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] и срещу № 3 поради недостатъчен контрол върху управляваното МПС при потегляне реализирал ПТП в спрения вляво лек автомобил „К. Спортдж“ с рег. [рег.номер на МПС]. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя. АУАН е подписан с възражения. Допълнителни възражения не са направени в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 21-4332-019906/01.10.2021 г., от началник сектор в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

НП е връчено на жалбоподателя на 15.10.2021 г.

По делото е представена справка картон на водача, от която се установява, че на жалбоподателя са издавани НП и фишове за нарушения на ЗДвП.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП, а именно заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните и заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните

работи.

Представени са по делото Протокол № 1776386 за ПТП и Скица към него, декларации от участниците в ПТП.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 1686 от 10.04.2023 г., постановено по НАХД № 15121/2021 г., с което е потвърдил НП № 21-4332-019906/01.10.2021 г., издадено от началник сектор в ОПП към СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 1686 от 10.04.2023 г., постановено по НАХД № 15121/2021 г., с което СРС е потвърдил НП № 21-4332-019906/01.10.2021 г., издадено от началник сектор в ОПП към СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на Ж. С. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които обаче не се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Ж. Й., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган - мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от началник сектор към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

СРС е приел, че АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити

като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и по-конкретно от показанията на свидетеля и приобщения доказателствен материал. Приел е, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин. Тези изводи не се споделят от настоящия съдебен състав.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка и след анализ на представените доказателства по административно-наказателната преписка, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. В процесния случай липсват достатъчно и категорични доказателства в подкрепа на твърденията на другия участник в ПТП - С., за да се приеме за безспорно установено наведеното от него и приетото за установено от наказващия орган.

На първо място следва да се отбележи, че по делото не са събрани достатъчно доказателства за реализирането на ПТП. Разпитан е актосъставителят, който не е очевиден и от неговите показания не става ясно по какъв начин е стигнал до извода, че изобщо управляваният от касатора автомобил е нанесъл щети на л.а. „К.“ на свидетеля С.. Показанията на актосъставителя се основават на твърденията на участниците в ПТП - то, като той не ги е възприел лично и не е разпитал други очевидци на същото, посочени в собственоръчно написаните декларации. Не е изготвен снимков материал към съставения Протокол за ПТП за твърдените щети върху автомобила на С.. Напротив, от приложените снимки от касатора и представения по делото Опис-заключение по щета от застрахователно дружество не се установяват щети по МПС на Й., вследствие на процесното ПТП. При това положение се оказва, че фактите, описани в НП не са категорично доказани, съответно и извършването на това нарушение от Й..

Тук следва да се посочи, че нарушителят не е длъжен да доказва невинността си, а административно-наказващият орган е този, който следва да събере доказателства за извършването на нарушението от нарушителя и вината, т.е. тежестта на доказване на нарушението лежи върху него. Преди да издаде НП обаче, той не е сторил това. От събраните по делото доказателства нито въззивният съд, нито касационният такъв биха могли да достигнат до категоричният извод, че Й. е извършил вмененото му нарушение. Недопустимо е, при наличие на противоречиви тези между две лица, да се даде вяра и да се приеме, че едното от тях е извършило нарушение само въз основа на показанията на другото лице, участник в конфликта, без да се събират други доказателства. Именно

От доказателствата по делото може да се направи обоснован извод, че извършването на това нарушение от касатора не е доказано, а наказанието е наложено при неизяснена фактическа обстановка.

Посочените обстоятелства, относно неизясняването на фактите и твърденията от страна на наказващият орган, както в АУАН, така и в НП, водят до необоснованост на НП. Освен, че следва да бъдат описани всички обстоятелства по извършването на нарушението, следва да бъдат наведени и доказателства в тяхна подкрепа, тъй като посочените в закона нарушения, за които се твърди, че са извършени от нарушителя

са предмет на доказване по делото. Нарушението следва да е установено по един несъмнен и безспорен начин. Още повече, че е налице оспорване от страна на нарушителя за извършеното нарушение, още при пристигането на служителите на СДВР. При постановяване на решението си СРС не се е съобразил с всички доказателства по делото и направените възражения от страните, като неправилно е преценил, че не са налице процесуални нарушения, от категорията на съществените, по отношение на вмененото нарушение по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и наложеното за тях наказание по чл. 185 от ЗДвП, които да водят до отмяна на обжалваното НП. Тежестта на доказване лежи именно върху административно-наказващият орган, каквото в процесния случай не е сторено безпротиворечиво.

Настоящият касационен състав счита, че възраженията на касатора са основателни по отношение на констатираните пороци при издаването на АУАН и НО и, че в процесния случай остава недоказано от АНО, чиято доказателствена тежест е установяването на относимите факти, въз основа на които да се направи извод, че е осъществено деяние, покриващо фактическия състав на процесното нарушение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което се отмени НП.

По разноските:

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на касатора се дължат разноски на основание бЗд, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК. По делото липсва изявление за направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради което същото следва да се определи в размер на 300 лв. за всяка съдебна инстанция, съобразно представения списък на разноските.

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1686 от 10.04.2023 г., постановено по НАХД № 15121/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 133-и състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-019906/01.10.2021 г., издадено от началник сектор в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на Ж. С. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Ж. С. Й. с ЕГН [ЕГН], сумата от 300 /триста/ лева, представляваща разноски в производството пред две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

